

„Atter at fremhæve det Tab, som herved paaføres os danske Møllere, er jo unødvendigt. Vi have gjort det tilstrækkeligt ofte. — Det er jo selvfølgelig uforstaaeligt for os, at Lovgivningsmagten vedvarende siger Nej til vort retfærdige Krav, naar vi dog have fremsat det under en saadan Form, at der ikke var nogen Udsigt til, at nogen her i Landet skulde komme til at betale mere for vore formalede Kornvarer paa Grund af Tolden. Vi tillade os nu atter at andrage om, at Lovgivningsmagten vil gøre et Forsøg paa at hjælpe os Møllere, og vi skulle denne Gang fremsætte vort Krav paa en saadan Maade, at Lovgivningsmagten ikke vil nægte at opfylde vort Krav. — Vi skulle derfor forme vort Krav ved at foreslaa følgende:

Giv os en *midlertidig* Lov om f. Eks. en Told af Kr. 1,00 pr. 100 Pd. *formalede* Kornvarer af Hvede, Rug, Byg, Havre og Boghvede, groft Rugmel undtaget, med Forpligtelse for Ministeriet til at hæve denne Told straks, naar det viser sig, at den fordyrer de i Indlandet fremstillede formalede Kornvarer. — Til Bedømmelse heraf foreslaa vi nedsat en Kommission, hvis Flertal kan bestaa af Socialdemokrater. Naar denne Kommission efter at være kommen til Erkendelse af, at de her i Landet formalede Kornvarer fordyres, indstiller til Ministeriet, at Tolden skal falde bort, saa skal dette straks ske.

Ved at fremkomme med dette Forslag anwise vi altsaa en Vej for Lovgivningsmagten til at gøre et absolut uskadeligt Forsøg paa atter at ophjælpe Mølleindustrien og hjælpe Møllerne og dermed Landet i sin Helhed til at beholde den Formalingsfortjeneste, der ligger paa de indførte formalede Kornvarer, og denne Formalingsfortjeneste er jo stadig stigende. Skulde Lovgivningsmagten mod Forventning nægte at gøre dette uskadelige Forsøg, saa maa det for os og formentlig de fleste Mennesker i Danmark let faa Udseende af, at Flertallet i Rigsdagen ikke har Øje for den store Betydning, som det vil have for det hele Samfund, at denne betydelige Arbejdsfortjeneste forbliver her i Landet, ligesom at det endog kan se ud, som om Udlændinge begunstiges paa de danske Borgeres Bekostning. Da vi — og mange med os — med Glæde have lagt Mærke til, at der i Rigsdagen i den senere Tid har gjort sig en Stemning gældende for at begunstige dansk Arbejde, saa tør vi maaske gaa ud fra, at Lovgivningsmagten vil yde os Møllere den samme Begunstigelse, og vi tør maaske saa meget dristigere haabe dette, som der jo her ikke er Tale om, at nogen her i Landet skal betale en eneste Øre derfor. I vore tidligere Andragender have vi angivet vore Grunde for, at Melet herhjemme ikke vil stige. Have vi Uret heri, vil det snart vise sig, og det er let at konstatere, og deri at Flertallet af Kommissionen bestaar af Socialdemokrater, ligger selvfølgelig en Garanti for, at denne straks vil skride nd, naar Melet fordyres, og dermed er Tolden jo falden bort med det samme.

December 1908.

Underskrifter.

Udvalget gør ikke Indstilling.

9. Fra *Hovedbestyrelsen for Danmarks studerende Ungdoms Afholdsforening* om en aarlig Understøttelse til Fremme af Afholdsforbundets Virksomhed. (Indbragt den 4. Februar 1902 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, *Kvist*).

Andragerne have til Indenrigsministeriet indgivet et Andragende, der i det væsentlige er saalydende: Danmarks studerende Ungdoms Afholdsforenings Formaal er at sprede Kundskab om Ædruelighedskampen og vække Forstaaelse af dennes Krav hos den Ungdom (Studenter, Seminarie- og Latinskoleelever), hvis større Uddannelse paa andre Omraader gør Savnet af Interesse paa dette Punkt særlig føleligt. Som virkende mellem jævnbyrdige mener „D. S. U. A.“ at have udmærkede Betingelser for her at kunne udføre et Arbejde for øget Ædruelighedsforstaaelse, et Arbejde,